

UZASADNIENIE

Powódka M. M. (1) wystąpiła w dniu 13 marca 2017 r. do Sądu Rejonowego w Turku przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. o zasądzenie na jej rzecz kwoty 11.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 lutego 2017 roku do dnia zapłaty tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę i cierpienie oraz o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych oraz opłaty od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwu powódka podniosła, że w dniu 8 września 2016 r. uległa wypadkowi komunikacyjnemu polegającym na tym, że kierujący pojazdem marki V. (...) o numerze rej. (...) M. M. (2) poruszając się po drodze publicznej dojeżdżając do skrzyżowania nie zachował należytej ostrożności, nie zatrzymał pojazdu i wjechał na skrzyżowanie z drogi podporządkowanej nie ustępując pierwszeństwa przejazdu prawidłowo jadącemu samochodowi marki P. doprowadzając do zderzenia pojazdów. W wyniku tego zdarzenia powódka pasażerka pojazdu marki V. (...), która znajdowała się w pojeździe na przednim fotelu pasażera doznała licznych obrażeń. Powódka w trybie pilnym została przyjęta na Oddział (...) Ogólnej i (...) Onkologicznej w Wojewódzkim Szpitalu (...) w K., gdzie zdiagnozowano pourazowe pęknięcie śledziony, stłuczenie żeber oraz rozcięty łuk brwiowy. W wyniku doznanych obrażeń, w szczególności z powodu krwotoku z pękniętej śledziony koniecznym było przeprowadzenie operacji usunięcia śledziony. Po usunięciu śledziony zaszły istotne zmiany w obrazie krwi powódki. Ponadto wypadek spowodował destabilizację życia powódki. Powódka w ciągu dnia stała się mniej aktywna, natomiast w nocy miała problemy ze snem, miewała koszmary sennie związane z wypadkiem, wracały do niej obrazy z wypadku, natrętne myśli oraz dźwięk rozbijanych samochodów. W dniu 20 stycznia 2017 roku powódka zgłosiła szkodę i wezwała pozwanego do uiszczenia kwoty 100.000 zł. Pozwany wypłacił powódce kwotę 10.099,53 zł, którą wypłacił powódce w dniu 23 lutego 2017 r. Kwota ta zdaniem powódki jest rażąco niska.

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew złożonej dnia 26 kwietnia 2017 r. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu pozwany nie kwestionował faktu zaistnienia wypadku drogowego oraz faktu poniesionych przez powódkę obrażeń ciała. Pozwany wskazał, iż przepis art. 445 § 1 k.c. ma charakter fakultatywny, kreujący jedynie uprawnienie sądu do zasądzenia zadośćuczynienia za doznaną krzywdę na rzecz osoby, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia. Ponadto wskazał, iż wysokość zadośćuczynienia powinna być odpowiednia oraz umiarkowana, a przyznane powódce zadośćuczynienie w pełni rekompensuje doznaną przez nią krzywdę. Natomiast dochodzona kwota jest wygórowana i nieadekwatna do doznanych obrażeń ciała i krzywdy.

W piśmie procesowym z dnia 20 lutego 2013 r. powódka rozszerzyła żądanie pozwu wnosząc o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego kwoty 75.000 zł wraz z odsetkami od dnia 25 lutego 2017 do dnia zapłaty, mając na uwadze wysokość uszczerbku na zdrowiu orzeczoną przez biegłych sądowych.

W piśmie z dnia 15 marca 2019 r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa również w rozszerzonym zakresie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 8 września 2016 r. około godziny 9.30 w miejscowości K., kierujący pojazdem marki V. (...) o numerze rej. (...) M. M. (2) poruszając się po drodze publicznej dojeżdżając do skrzyżowania z drogą główną nie zachował należytej ostrożności, nie zatrzymał pojazdu przed znakiem „stop” i wjechał na skrzyżowanie z drogi podporządkowanej nie ustępując pierwszeństwa przejazdu prawidłowo jadącemu samochodowi marki P. (...) o nr rej. (...) doprowadzając do zderzenia pojazdów.

dowód: informacja policji o zdarzeniu drogowym – akta szkody k. 59 akt, zeznania świadka M. M. (2) k. 53v-54 akt

W wyniku tego zdarzenia powódka pasażerka pojazdu marki V. (...), która znajdowała się w pojeździe na przednim fotelu pasażera doznała licznych obrażeń. Na miejsce zdarzenia przyjechała straż pożarna oraz funkcjonariusze Policji. Powódka M. M. (1) na skutek zdarzenia straciła przytomność. Powódka została przewieziona do szpitala w K. i przyjęta na Oddział (...) Ogólnej i (...) Onkologicznej w Wojewódzkim Szpitalu (...) w K., gdzie zdiagnozowano pourazowe pęknięcie śledziony, stłuczenie żeber oraz rozcięty łuk brwiowy. W wyniku doznanych obrażeń, w szczególności z powodu krwotoku z pękniętej śledziony koniecznym było przeprowadzenie operacji usunięcia śledziony. M. M. (1) została wypisana ze szpitala w dniu 14 września 2016 roku. Dodatkowo M. M. (1) na skutek przedmiotowego zdarzenia doznała stłuczenia powłok klatki piersiowej i rozcięcia łuku brwiowego, który wymagał założenia szwów.

Po wypisaniu ze szpitala powódka leżała w domu przez okres jednego miesiąca. W tym czasie nie była w stanie wykonywać żadnych czynności. Do powódki przyjeżdżała mama wraz z siostrą na zmianę i zajmowały się dziećmi i domem. Przed wypadkiem M. M. (1) pracowała fizycznie przy hodowli bydła. Po wypadku nie może tego robić, albowiem może wykonywać jedynie lekkie prace fizyczne. Powódka po wyjściu ze szpitala jeździła na konsultacje chirurgiczne przez okres jednego miesiąca. Początkowo dwa razy w tygodniu później raz w tygodniu. Z powodu dolegliwości bólowych zażywała silne leki przeciwbólowe. Po wycięciu śledziony powódka odczuwa zmiany w swoim organizmie, szybciej się męczy, a przede wszystkim znacznie pogorszyły się jej wyniki krwi. Z tego powodu M. M. (1) musi regularnie brać leki przeciwzakrzepowe, które będzie musiała zażywać do końca życia. Po zabiegu usunięcia śledziony pozostała na ciele powódki blizna długości około 20 cm. Podczas badania krwi w dniu 27.09.2016r. poziom płytek krwi wynosił (...)ul, w dniu 16.02.2017r. – (...)ul, w dniu 14.04.2017r. – (...)ul, w dniu 12.05.2017r. – (...)ul.

dowód: dokumentacja medyczna k. 8-21 akt, zeznania świadka M. M. (2) k.53v-54 akt, zeznania powódki M. M. (1) 54 akt, akta szkody-k. 59 akt.

W dniu 20 stycznia 2017 r. powódka M. M. (1) zgłosiła szkodę na osobie u ubezpieczyciela (...) S.A. z siedzibą w W. żądając zapłat kwoty 100.000 zł tytułem zadośćuczynienia. Pismo to zostało doręczone pozwanemu w dniu 24 stycznia 2017r. Ubezpieczyciel przyznał powodowi w dniu 22 lutego 2017 r. tytułem zadośćuczynienia kwotę 10.000 zł. Kwota powyższa została powodce wypłacona. Z powyższą kwotą powódka nie zgodziła się.

dowód: pismo z dnia 20.01.2017 r. k. 22-24 akt, pismo z dnia 22.02.2017 r. k. 42-43 akt, zgłoszenie szkody – akta szkody k. 59 akt.

W wyniku wypadku z dnia 8 września 2016 r. powódka M. M. (1) doznała 30% trwałego uszczerbku na zdrowiu z uwagi na usunięcie śledziony. Śledziona jest narządem odpowiedzialnym za niszczenie płytek krwi oraz za odporność na poziomie działalności makrofagów zawartych w osłonach tętnic pędzelkowatych zrazików śledzionowych. Jest to miejsce niszczenia bakterii, produktów ich rozpadu, toksycznych białek chorobotwórczych. Każdy pacjent pozbawiony śledziony ma potencjalnie niższą zdolność zwalczania stanów infekcyjnych. U powódki wystąpił znaczny wzrost poziomu płytek krwi, powyżej normy laboratoryjnej. Wzrost poziomu płytek powyżej (...)ul może być czynnikiem wywoławczym zakrzepice żylną lub tętniczą w każdym naczyniu krwionośnym, niezależnie od jego położenia. Taki pacjent wymaga stałego przyjmowania leków przeciwplatek w celu minimalizacji możliwości powstania zakrzepicy w naczyniach, w szczególności w naczyniach mózgowych i jamy brzusznej, ponieważ obecność zakrzepicy w tych okolicach jest obciążona dużym procentem śmiertelności.

dowód: opinia biegłego chirurga J. K. k. 75-76, 116 akt, opinia biegłego hematologa D. K. k.138 akt.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów tak osobowych jak i rzeczowych.

Sąd uznał za wiarygodny dowód z przesłuchania powódki M. M. (1), jak i zeznań świadka M. M. (2). Były one bowiem szczerze, logiczne, wzajemnie się uzupełniały oraz korespondowały z dowodami z dokumentów i opiniami biegłych. Zarówno świadek, jak i powódka złożyli szczegółową relację co do odniesionych przez powódkę obrażeń, jak również jej stanu zdrowia fizycznego przed operacją, jak i po operacji i pobycie w szpitalu, a także jej obecnego stanu zdrowia w związku z zaistniałym wypadkiem. Z zeznań tych osób wynika, iż powódka doznała groźnego urazu w postaci

uszkodzenia śledziona, które skutkowało jej usunięciem, a skutki urazu odczuwa do chwili obecnej. Powódka nie może wykonywać ciężkich prac fizycznych.

Sąd uznał za wiarygodne opinie, z których dowód przeprowadzono w sprawie tj. opinię biegłego chirurga J. K. oraz opinię biegłego hematologa D. K.. W ocenie Sądu obie opinie biegłych są jasne i logiczne, a nadto zostały sporządzone fachowo i rzetelnie. Wnioski wywiedzione w opiniach są należycie uzasadnione i wolne od błędów logicznych oraz wewnętrznych sprzeczności, co świadczy o dużym doświadczeniu zawodowym i rzetelnej wiedzy fachowej biegłych.

Biegli w sposób szczegółowy objaśnili jakie funkcje w organizmie człowieka spełnia śledziona oraz czym grozi jej brak. W sposób przekonujący wyjaśnili dlaczego przyjęli, iż powódka na skutek przedmiotowego zdarzenia doznała 30% trwałego uszczerbku na zdrowiu. Powódka nie ma szans na całkowity powrót do zdrowia. Sąd w pełni podziela argumentację biegłych dotyczącą ustalonej przez nich wysokości uszczerbku na zdrowiu powódki. Mając powyższe na uwadze w ocenie Sądu należało oddalić wnioski dowodowe o przeprowadzenie dowodu z opinii kolejnego biegłego chirurga oraz hematologa. Opinie te były bowiem zupełne a wnioski z tych opinii wynikające nie budziły wątpliwości Sądu. Zwłaszcza, iż opinie biegłych zostały potwierdzone przez wynik badania krwi przedłożone przez powódkę z dnia 11.10.2018r. – poziom płytek krwi wynosił (...)ul.

Sąd uznał również za wiarygodne dokumenty, z których dowód przeprowadzono w toku postępowania. Ich autentyczność oraz prawdziwość stwierdzonych w nich faktów nie budziła wątpliwości.

W szczególności Sąd uznał za wiarygodne dołączone do sprawy akta szkody. Potwierdzają one fakt zawarcia umowy ubezpieczenia, zgłoszenia szkody, wypłaty części zadośćuczynienia przez pozwanego, ponadto zebrana w aktach dokumentacja medyczna stała się podstawą opracowania opinii przez biegłych i w takim zakresie akta te mają istotne znaczenie dla sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 445 § 1 k.c. w wypadkach przewidzianych w art. 444 k.c. tj. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Poza sporem w niniejszej sprawie pozostaje to, iż pozwany (...) S.A. z siedzibą w W. uznał swoją odpowiedzialność za skutki wypadku z dnia 8 września 2016 r. z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Wypłacił dotychczas tytułem zadośćuczynienia kwotę 10.000 zł. Sporna pozostaje jedynie wysokość zadośćuczynienia.

Zadośćuczynienie jest sposobem naprawienia krzywdy. Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne, a więc ból i inne dolegliwości oraz cierpienia psychiczne, czyli negatywne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała, czy rozstroju zdrowia w postaci np. zeszpecenia, wyłączenia z normalnego życia, itp. Celem zadośćuczynienia jest przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Winno ono mieć charakter całościowy i obejmować wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości (por. wyrok SN z dnia 03.02.2000 r., I CKN 969/98, nie publ., wyrok SN z dn. 11.07.2000 r., II CK 1119/98, nie publ., wyrok z dnia 14.02.2008r. II CSK 536/07 LEX nr 461725).

O rozmiarze należnego zadośćuczynienia pieniężnego decyduje rozmiar doznanej krzywdy. Jednakże niewymierny w pełni charakter krzywdy sprawia, że ustalenie jej rozmiaru, a tym samym wysokości zadośćuczynienia zależy od oceny sądu. Przyjmuje się, że ocena ta powinna opierać się na całokształcie okoliczności sprawy. Orzecznictwo stoi przy tym konsekwentnie na stanowisku, że określając wysokość sumy pieniężnej, pozwalającej skompensować krzywdę doznaną przez poszkodowanego należy mieć na uwadze „aktualne warunki i stopę życiową społeczeństwa”. Oznacza to, że zadośćuczynienie powinno być umiarkowane, tj. jego wysokość powinna być utrzymana w rozsądnych granicach. Pozwala to odwoływać się w konkretnych sytuacjach do warunków bytowych zarówno powódki, jak i pozwanego (por. wyrok SN z dnia 12.12.2000r., IV CKN 128/00 nie publ., wyrok SN z dn. 28.09.2001r., III CKN 427/00, nie publ., wyrok SN z dnia 24.06.1965r., OSPiKA 1966, poz. 92).

Krzywdą wynagradzana zadośćuczynieniem pieniężnym, uregulowanym w art. 445§1 k.c., jest szkodą niemajątkową. Charakter takiej szkody decyduje o jej niewymierności. Przyznanego poszkodowanemu zadośćuczynienia nie należy zatem traktować na zasadzie ekwiwalentności, którą charakteryzuje wynagrodzenie szkody majątkowej. Odpowiedniość kwoty zadośćuczynienia ma służyć złagodzeniu doznanej krzywdy. Przy ocenie wysokości zadośćuczynienia za krzywdę należy uwzględniać przede wszystkim: nasilenie cierpień fizycznych i psychicznych, długotrwałość choroby, rozmiar kalectwa, konsekwencje uszczerbku na zdrowiu w życiu osobistym i społecznym, wiek poszkodowanego, nieodwracalność następstw uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia (kalectwo, oszpecenie), rodzaj wykonywanej pracy, szanse na przyszłość, poczucie nieprzydatności społecznej, bezradność życiowa oraz inne czynniki podobnej natury. (por. wyrok SN z dnia 09.02.2000r., III CKN 582/98, nie publ., wyrok SN z dn. 10.06.1999r., II UKN 681/98, OSNAP 2000/16/626, Wyrok SN z dnia 09. (...), V CSK 245/07, LEX nr 369691, Biul.SN 2008/4/11, OSNC-ZD 2008/4/95.

Powódka M. M. (1) wniosła o zasądzenie na jej rzecz od (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 75.000 zł dodatkowego zadośćuczynienia ponad kwotę 10.000 zł, która została już wypłacona przez ubezpieczyciela. W ocenie Sądu cierpienia fizyczne i psychiczne jakich doznała powódka w wyniku wypadku, do którego doszło w dniu 08 września 2016 r., okres leczenia i trwałe skutki wypadku na zdrowiu powoda w pełni uzasadniają dochodzenie żądanej od ubezpieczyciela kwoty 75.000 zł.

Zgodnie z opinią biegłych sądowych lekarza chirurga oraz lekarza hematologa, które Sąd w pełni podziela, powódka doznała trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 30%. Uszczerbek ten jest następstwem zdarzenia drogowego z dnia 8 września 2016 r. Powódka na skutek zdarzenia doznała uszkodzenia śledziony, stłuczenia powłok klatki piersiowej i rozcięcia łuku brwiowego. Uszkodzenie śledziony było na tyle poważne, że koniecznym było jej usunięcie. Powódka musiała przejść operację. U powódki po zdarzeniu wystąpił znaczny wzrost poziomu płytek krwi, powyżej normy laboratoryjnej. Wzrost poziomu płytek powyżej (...) może być czynnikiem wywoławczym zakrzepicy żyłnej lub tętniczą w każdym naczyniu krwionośnym, niezależnie od jego położenia. Z tego powodu M. M. (1) musi regularnie brać leki przeciwzakrzepowe, które będzie musiała zażywać do końca życia.

Doznany uraz spowodował, że przez okres około miesiąca powódka nie mogła zająć się dziećmi ani domem. Była całkowicie uzależniona od pomocy osób trzecich, w tym przede wszystkim matki i siostry. Przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia Sąd wziął pod uwagę, iż M. M. (1) obecnie niestety nie może i nie będzie mogła w przyszłości wykonywać ciężkich prac fizycznych, a do tej pory pomagała mężowi w takich pracach przy hodowli bydła. Ponadto na jej ciele pozostała blizna o długości około 20 cm po usunięciu śledziony.

Wobec powyższego, mając na uwadze bardzo wysoki 30% uszczerbek na zdrowiu, Sąd uznał, iż dochodzona przez powódkę kwota 75.000 zł, ponad wypłaconą już kwotę 10.000 zł nie jest wygórowana. Zadośćuczynienie ma mieć charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić kwoty symbolicznej, lecz musi przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość (tak Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 08.11.2005r., I ACa 329/05, LEX nr 186505).

Mając powyższe na uwadze w punkcie 1 sentencji wyroku Sąd zasądził na rzecz powódki tytułem zadośćuczynienia kwotę 75.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od pierwotnie żądanej kwoty 11.000 zł od dnia 25.02.2017r. (po upływie 30 dni od dnia zgłoszenia szkody) do dnia 08.03.2019r. (do dnia doręczenia pisma rozszerzającego żądanie pozwu) oraz od kwoty 75.000 zł od dnia 09.03.2019r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie 2 sentencji wyroku na podstawie art. 98 k.p.c., nakładając obowiązek poniesienia tych kosztów na pozwanego, który przegrał sprawę w całości. Na koszty przedmiotowego postępowania składają się: opłata sądowa w kwocie 550 zł oraz 3.200 zł od rozszerzonego powództwa, wynagrodzenie biegłych w łącznej kwocie 405,17 zł, wynagrodzenie pełnomocników stron wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 3.617 zł. Powód uiszczył opłatę sądową w kwocie 550 zł oraz zaliczkę na poczet kosztów opinii biegłych w kwocie 400 zł. Natomiast pozwany uiszczył jedynie zaliczkę w kwocie 400 zł. Powodowi należy się zwrot w całości poniesionych przez niego kosztów w wysokości 4.567 zł (w tym 550 zł + 400 zł + 3.617 zł).

W punkcie 3 sentencji wyroku Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Turku kwotę 2.805 zł tytułem brakujących kosztów sądowych (nieuiszczona opłata sądowa od rozszerzonego powództwa 3.200 - pozostała niewykorzystana zaliczka na opinię biegłego 395zł)

SSR Piotr Jasnowski

Sygn. akt I C 222/17

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda i pełnomocnikowi pozwanego
3. za 14 dni lub z apelacją,

T., dnia 18.04.2019 r.

SSR Piotr Jasnowski